

Aan de wandel

Van de vele wandelfestijnen die Nederland telt, is de Nijmeegse Vierdaagse ongetwijfeld de bekendste. Deze bewering is zeker niet te boud te noemen. Ruim veertigduizend fanatici gaan voor dag en dauw, soms nauwelijks geacclimatiseerd, op pad teneinde coûte que coûte het felbegeerde kruisje te acquireren.

De eerste dag: burgers (individueel of als equipe), militairen en oud-strijders (al dan niet met kokarde of insigne) stuiten als eindeloze slurven in Elst op een file, waarin kop-staartbotsingen bijna niet te vermijden zijn. Een baaierd van lopers wordt door gefascineerde toeschouwers hartgrondig toegejuicht. Voor hen is het pure entertainment. Zij genieten van deze bonte carrousel van allerlei types, waarvan sommige geschminkt of getatoeëerd.

De eerste ongemakken op de tweede dag kunnen ternauwernood gecamoufleerd worden : de een heeft last van de impact van het nachtelijk pierewaaien, de ander tracht de pijn van blaren of van een knieaandoening te mitigeren. Er zijn er ook die met hun kompanen gesponsord en wel genieten van het weidse landschap rond Wychen.

Dan komt de zware dag van de Zevenheuvelenweg. Nochtans gaan weer duizenden op weg, vastbesloten om geen echec te lijden. Zij trakteren zichzelf in Groesbeek op een sliptongetje met cherrytomaatjes of ergens op een talud op een meegebracht broodje komijnekaas. De stemming zit er goed in, bekende wandelschlagers worden uitentreuren ten gehore gebracht.

Bij de finish op de laatste dag is het leed a priori geleden. Niemand is chagrijnig. Sommigen doen zelfs alsof ze een wereldrecord geëvenaard hebben, anderen alsof ze de jackpot gewonnen hebben. Dagboekfetisjisten maken de laatste notities in hun cahiers en met het stereotype beeld van een enthousiaste menigte als climax is voor de zoveelste keer geschiedenis geschreven.

Volgend jaar meedoen met dit oer-Hollandse evenement ? Schrijf je dan haastje-repje in zodra dit kan, ten faveure van jezelf of om een goededoelenorganisatie te steunen.